

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011004
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fugerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120011004.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fugerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaný
D. J., F.. XX.XX.XXXX R. S., Q.. T. S. Č.. XX, Z.. H.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 10.12.2019 v čase približne o 06:15 hod. v meste J., na ceste X/XX - K.. E., ako vodič motorového vozidla, porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a počas toho, ako viedol motorové vozidlo zn. B. I., L.. Č.. J. XXX T., v smere jazdy J. - H., sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a z toho dôvodu nezastavil pred priechodom pre chodcov a nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov, z ľavej strany cesty na pravú stranu cesty z pohľadu vodiča, následkom čoho došlo k zrážke uvedeného vozidla s chodcom R.S. B., F.. XX.XX.XXXX, pri ktorej poškodená utrpela kožnú odreninu pravého predlaktia, tlakovú zlomeninu tela III. driekového stavca a tlakovú zlomeninu tela V. driekového stavca, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a vyžiadali si liečenie v trvaní 71 až 72 dní,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu stanovuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému R. W. H., I..J., H. B. X, XXX XX T., O.: XX XXX XXX, škodu vo výške 1.855,84 Eur.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal na Okresný súd Prešov dňa 11.06.2020 obžalobu pod sp. zn. 3Pv 676/19/7707 - 13 na obžalovaného D. J. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2022 bol obžalovaný D. J. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodenej R. B., ktorí zhodne navrhli vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného D. J. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním poškodenej R. B. z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, za ktorý v zmysle § 138 písm. h) Trestného zákona tento považuje porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu ako vodičovi motorového vozidla zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie vo forme vedomej nedbanlivosti, pretože obžalovaný vedel, že ako vodič motorového vozidla môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone a opísaným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorých je ochrana zdravia iných ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí /§ 16 písm. a) Trestného zákona/.

Poškodená R. W. H., I..J., ktorej poistenkyňou je aj poškodená R. B. si v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenej R. B. uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúcej z vynaložených nákladov, ktoré za svoju poistenkyňu uhradila jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a ktorú písomným podaním zo dňa 18.05.2020 vyčíslila spolu na sumu 1.855,84 Eur. V tomto podaní poškodená poisťovňa zároveň jednotlivé položky nákladov, ktoré spolu predstavujú spomínanú sumu aj špecifikovala.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného vyplynulo, že tento bol v období rokov 2010 až 2018 (posledný priestupok 11.11.2018) doposiaľ päťkrát postihnutý za priestupky v súvislosti s porušením predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom vo všetkých prípadoch bol postihnutý za rýchlosť jazdy. Tieto priestupky vyplývajúce z evidenčnej karty vodiča vyplynuli aj z aktuálnej lustrácie Agendy dopravná - správnych činností v stave ku dňu 26.05.2022.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR ku dňu 21.05.2020 vyplýva, že obžalovaný D. J. bol pred spáchaním prejednávaneho trestného činu dvakrát priestupkovo postihnutý,

pričom sa jednalo výlučne o priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktoré sú totožné s priestupkami evidovanými v evidenčnej karte vodiča. Uvedené vyplynulo aj z aktuálnej lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov generovanej elektronicky ku dňu 26.05.2022.

Z odpisu Registra trestov SR, generovaného elektronicky ku dňu 25.05.2022 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že sa obžalovaný v priebehu vyšetrovania ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/ ako aj to, že sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu /§ 36 písm. k) Trestného zákona/, za ktoré možno považovať písomné ospravedlnenie adresované poškodenej R. B., ktorá potvrdila jeho doručenie. V tomto písomnom ospravedlnení, ktoré súdu obžalovaný predložil aj na hlavnom pojednávaní, obžalovaný vyjadril úprimnú ľútosť na tým, čo jej spôsobil a požiadal o odpustenie. Vzhľadom na obsah a formu ospravedlnenia je toto možné považovať za formu odstránenia škodlivých následkov, ktoré poškodenej spôsobil v psychickej rovine, pretože táto udalosť musela nevyhnutne na ňu v danom okamihu pôsobiť stresujúco a rovnako mohol pôsobiť aj priebeh celého jej liečenia. Nakoľko súd nezistil existenciu žiadnej z priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 2:0, postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona upravil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovenú v ustanovení § 157 ods. 2 Trestného zákona (od 1 roka až do 5 rokov) tak, že v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil jej hornú hranicu o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil jednak osobu obžalovaného, ktorý síce nebol doposiaľ súdne trestaný ale predtým bol viackrát priestupkovo postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky. Súd tiež zohľadnil aj pomerne vážny následok, ktorý svojim konaním poškodenej R. B., ako mladému dievčaťu spôsobil. Preto súd tomuto obžalovanému uložil najprísnejší druh trestu, ktorým je trest odňatia slobody. Obžalovaný je na druhej strane osobou vo vyššom veku, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, a ako už súd vyššie konštatoval, ku skutku sa priznal a vyjadril úprimnú ľútosť nad svojim konaním a poškodenej sa ospravedlnil. Účelom trestu v tomto prípade má byť z pohľadu obžalovaného uvedomenie si následkov svojho konania a z pohľadu súdu preventívne pôsobenie trestu na obžalovaného. Je preto podľa presvedčenia súdu na mieste, aby súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby v trvaní 18 mesiacov a jeho výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu, nakoľko bezprostredný výkon trestu vzhľadom na osobu obžalovaného a súdom sledovaný účel trestu nepovažuje za nutný. Skúšobná doba určená na 18 mesiacov zohľadňuje predchádzajúce priestupky obžalovaného a je podľa názoru súdu dostatočne dlhá na to, aby si obžalovaný počas jej plynutia uvedomil dôsledky svojho protiprávneho konania a v budúcnosti sa podobnému konaniu vyvaroval. Súd pritom zohľadnil aj nedbanlivostnú formu zavinenia.

Pokiaľ sa jedná o prokurátorom navrhované uloženie trestu zákazu činnosti, ktorého uloženie požadoval v záverečnej reči, súd zdôrazňuje, že Európsky súd pre ľudské práva ale aj Ústavný súd SR vo svojej judikatúre zameranej na otázky trestu pre páchatel'ov trestných činov vždy konzistentným spôsobom zdôrazňuje princíp proporcionality, ktorý predstavuje spravodlivé vyváženie medzi jednotlivými záujmami spoločnosti, ktoré sa pri ukladaní trestu uplatňujú v kontexte garancie základných práv a slobôd jednotlivca a sledovaným účelom trestu. Trest ukladaný v trestnom konaní vo všeobecnosti predstavuje najzávažnejší zásah do práv jednotlivca a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia, čo musí mať súd pri jeho ukladaní v zmysle princípu proporcionality na zreteli. Preto trest vo všetkých svojich aspektoch,

či už výchovnej alebo represívnej stránky, prípadne oboch týchto aspektov musí byť vyvážený a musí rovnako mať tak výchovný ale aj odstrašujúci cieľ. Trest nemá byť odplatnou za spáchaný trestný čin a musí byť uplatňovaný len v nevyhnutnej miere tak, aby bol páchatelom pociťovaný ako trest spravodlivý, pretože iba taký môže mať reparatívny účinok nielen na správanie páchatela ale aj na spoločnosť, ktorá je tiež nepriamo adresátom tohto trestu. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu musí byť trest úmerný spôsobenému následku a nemôže byť ukladaný mechanicky, bez uváženia všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela. Z požiadavky primeranosti trestu vyplýva aj zákaz akéhokoľvek exemplárneho potrestania páchatela. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi, pričom neprimeraný trest nemožno považovať za trest spravodlivý. U páchatela neprimeraný trest vedie k zatrpknutosti, pretože taký trest musí nutne považovať za nespravodlivý. Primeranosť trestu je tiež nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovného účelu trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako nevyhnutného následku protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktoré je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu tak musí byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam prípadu (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To 22/2021 zo dňa 01.12.2021).

Obžalovaný je staršou osobou a je kardiologickým a onkologickým pacientom, ktorý musí absolvovať chemoterapie v meste J., v ktorom nebyva. Je pritom nevyhnutné, aby tieto absolvoval čo možno najkomfortnejším spôsobom dopravy do a z zdravotníckeho zariadenia, ktorým je v jeho veku a zdravotnom stave cesta motorovým vozidlom. Ako už súd uviedol, trest musí byť vyjadrením spravodlivej a primeranej odpovede spoločnosti a štátu reprezentovanej súdom na konanie páchatela, najmä ak sa jedná o nedbanlivostné trestné činy. Uloženie navrhovaného trestu zákazu činnosti by bolo drakonickým trestom pre obžalovaného už len svojim dopadom na obžalovaného bez ohľadu na jeho dĺžku. Súd opäť zdôrazňuje doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, ako aj okolnosti spáchaného nedbanlivostného trestného činu vrátane postoja obžalovaného k jeho spáchaniu. Hoci je súdu známa bežná rozhodovacia prax súdov pri ukladaní tohto druhu trestu pri tomto trestnom čine, trest, ako už súd vyššie uviedol, nie je možné ukladať mechanicky ale je potrebné výnimočne zohľadňovať aj osobu obžalovaného a jeho osobné pomery. Len tak môže súd dospieť k trestu nielen zákonnému ale aj spravodlivému. Preto súd tento druh trestu neuložil, pretože to nepokladá v tejto prejednávanej veci po zohľadnení všetkých jej aspektov za spravodlivé.

Poškodená R. B. si náhradu škody neuplatnila a preto vo vzťahu k tejto poškodenej súd o škode nerozhodoval. Poškodená R. W. H., I..J.. si do skončenia prípravného konania škodu riadne uplatnila, a to tak čo do jej dôvodu ako aj do výšky škody. Súd teda po splnení zákonných podmienok tomuto poškodenému subjektu náhradu škody priznal, pretože o jej výške a ani právnom dôvode nemal pochybnosti a k jej náhrade zaviazal obžalovaného, ako pôvodcu vzniku tejto škody.

Na základe týchto dôkazov a po ich vyhodnotení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.